

Fra NORSK TIDEND som utkommer i London, hitsetter vi følgende:

London onsdag 1. oktober.

NORSK PATRIOTS AVSKJEDSHILSEN PÅ VEI TIL TYSK FANGELEIR.

HOLD UT! VI HOLDER UT!

Motet og håpet stiger blant nordmennene jo vanskeligere forholdene blir i Norge. En sterk medvirkende årsak til dette er begivenhetene på Østfronten, i Middelhavet og i Iran.

Som et manende rop til nordmenn og norskfødte utenfor landets grenser og som appell til Norges allierte om av all makt å fortsette kampen til seiren er vunnet, står denne avskjedshilsen som en norsk politisk fange ga sine venner da han i begynnelsen av måneden ble sendt til en fangeleir i Tyskland. Han hadde sittet i konsentrasjonsleir på Ulvøen ved Bergen i mange måneder, og fremtiden fortonte seg på pløss. Allikevel lente han seg ut av vinduet da toget rullet ut av Bergens jernbanestasjon og lopte det han vinket farvel til sine venner og hjembyen sin:

"Hold ut! Vi holder ut!"

Dette er det kjempende Norges hilsen, det norske folks valgspåk.

Under bombingen natt til fredag 7 nov. 1941 ble det skutt ned et fly ved flytebrygga ved Oslo Østbanestasjon. Det ble sagt at flyet var engelsk. Den tyske Wehrmacht var imidlertid svært redd for å slippe publikum til, så de selv kunne se. Dette begrunnet de med den påstand at det var "ueksploderte bomber i flyet. Men en som så flyet live etter at det var falt, sier at det var merket med W.Z.L. Og den almindelig mening er at flyet var en tysk jager. Dette skal forhåpentlig bli bragt på det fene i neste nummer.

Gjøteborg Handels og sjøfarts-tidning har svart på det voldsomme angrep som for en tid siden sto som lederartikkel i Aftenposten. Bladet begynner nå å gjøre oppmerksom på at Aftenposten har, som man vet, bare navnet til felles med den norske avisen som dette så. Den er talerør for quislingene. Den taler ikke på det norske folks vegne. Og bladet imøtegår punkt for punkt angrepet fra den nye nasiredaktøren i Aftenposten og sier bl.a. "Fremtiden tilhører ikke den klikk norskfødte som sender landets fremste til fangslene, til konsentrasjonsleirer eller i døden. Det tilhører det Norge som kjemper for sitt lands beståen og frihet med et mot og en styrke som har vakt beundring overalt hvor folkenes og menneskenes rett holdes i ære."

Et utenlandsk fagtidsskrift meddeler: Selv Norge mangler fisk. Den norske klippfisk og tørrfisk kommer i nær fremtid til å forsvinne fra markedet. Disse produkter har før vært den største norske eksportvare og har innbragt millioner av kroner på det norske budgett. Årsaken til denne forandring i den norske fiskeriering er det tyske marked, og særlig den tyske arme konsumerer slike enorme mengder fisk at intet blir tilbake for fremstilling av tørrfisk og klippfisk. Den norske eksport av frossen forskfisk til Tyskland er for øyeblikket av slikt enormt omfang at det allerede for flere måneder siden, bl.a. i Oslo, Berge, Trondheim Stavanger og

Kristiansand har vært mangul på fisk til eget behov. Selv når det gjelder nedsalting o.l. er det innført restriksjoner og ca. 95 % av de norske fiskeriers avkastning antas for tiden å gå til Tyskland eller tysk kontrollerte markeder. Helt siden okkupasjonen er den nord-norske fiskerinaering industrialisert med tysk kapital og under tysk ledelse. Det er ubestridelig at den norske fiskerbefolkning for tiden får 4-5 ganger så godt betalt for sin fangst som tidligere, men markedet er dessverre overført til andre land istedenfor det hjemlige som i disse tunke tider har behov for store mengder fisk.

Minister Riisnes var i Flekkefjord nylig. Samtlige stats- og kommunefunksjonærer var anmodet om å møte men ingen av disse var tilstede. Rikstaler Strand besøkte Flekkefjord. Samtlige lærere ble tilsagt å møte i skoletiden. Den konst. bestyrer telegraferte til departementet og spurte om lærerne var nødt til å møte på politiske møter. Intet svar er innløpt.

Svensk-amerikansk blad hyller Norges frihetskamp.

Med sikre skritt masjerer det norske folk mot sin framtid.

Verden over går det en bølge av anti-nasistisk følelse som har fått ytterligere næring ved den tyske undertrykkelse i Norge. Den svensk-amerikanske avis "Svea" skriver i den forbindelse følgende. De henrettede menn visste godt om den risiko de løp ved å motsette seg de tyske overfallsmenn. De var tapre karer som tok risikoen. Det er den slags ting som kalles patriotisme. Det er den ånd som sikrer at et folk blir fritt. Uten dødsforakt, uten opofrelse av blod, har intet land vannet, eller kan opprettholde, sin frihet. Det er besynderlig at tyskerne ikke forsto hva resultatet vilde bli av en slik voldshandling. Folk somer blitt vandt til å se døden i øynene, lar seg ikke lett skremme. Det tyske styre i Norge har prøvet på ved terror å jage skrekk i det norske folk, men har ikke oppnådd hensikten. Intet gjør et folk så sterkt som forakt for døden, og intet gjør det sterkere enn når det hårdnakket går inn i kamp for sin frihet. Norge har i denne prøvelsens stund funnet sin sene ånd. Et slikt folk kan ikke lide nederlag. Med sikre skritt masjerer det mot sin fremtid.

Arveprins Harald vant første gevinst.

I Norge gir trostøpen mot Kongeløst seg mange utslag. På Askey ved Bergen var det for en tid siden besar, og det vakte stor begeistring da loddtrekningen forgikk, og det viste seg at første gevinst var arveprins Haralds.

Under hird-demonstrasjonen i Oslo la man merke til en eldre dame som stadig nikket og hilste til de forbipassende i toget. En herre som ble irritert over dette spurte: "Si meg, kjenner De de alle hird mennene De? Eller hvorfor står De slik og hilser?"

"Jeg må vel hilse" svarte damen "Jeg har jo vært lærerinne ved sarskolen i mange år".

Åndfullhet som nesten er for god til å være læst i Tyskland.

Når berlinerne kommer fra arbeidet, går de i bombekjelleren. Når de går på arbeidet om morgenen, sier han som ikke har sovet hele natten, "adjø" Han som nettop er våknet sier "God morgen", men han som sover enda, sier "Heil Hitler"

Har De hørt at Hitler skal ha to stener på graven sin? Ein-stein er jøde.

Redaktør: Olle Anderson. Grønsevaktens forlag Värmland.